

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Impatientia hominum iniustè de bestijs querentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

CAPVT XV.

*Iniustam esse, contra bestias, querelam;
justam autem Dei contra homines be-
stijs inobedientiores, ac proinde
meritò puniendos,*

§. I.

*Impatientia hominum injustè de bestijs
querentium.*

Ot, tamque manifestis exemplis
tria demonstro. 1. Nullam posse
esse justam, contra animalium
inurias, querelam. 2. Erubescen-
dum hominibus, Deo non obedientibus,
cùm videant sibi bruta animalia, & quidem
fortissima etiam, atq; alioqui ferocissima,
tam exactè, & ad amissim obedire. 3. Di-
gnos esse proinde, & meritò à bestijs pu-
niendos, quicunque contra Deum delin-
quunt, & ipsis bestijs sunt obstinatior.
Ad primum enim quod attinet, nonne ca-
uere potest dentes, vngues, cornua, aut ve-
nena bestiarum, qui oculis præditus est,
quibus videat; pedibus, quibus fugiat, ma-
nibus quibus repellat; ingenio, quo vincat
quidquid est vel dente noxium, vel vngue
metuendum, vel cornu formidabile, vel ve-
neno

veno insidiosum? Vnde ergo tanta homi-
nis impatientia? vnde querimonia? vnde
murmurationes & execrationes? Erum-
punt in indignationem nonnulli delicati,
si quando eos non leo, non lupus, non
rabidus canis, sed vel pulex, aut musca mo-
mordit? quid si vipera, quid si panthera
in eos dentem fixisset? sentiunt se morde-
ri, vt homines se esse meminerint; vt dis-
cant cauere; vt assuescant aliquid pati; vt
agnoscant, quantum sit beneficium, à bel-
luis defendi; in quarum vngues & fauces
quotidie incidere possent. Et incidunt ali-
quādo, quia id meruerunt; cū ob leuis-
sima incommoda murmurauerint; vt Israë-
litico populo contigit, in quem igniti ser-
pentes sœuierunt. Itaq; *custodite vos à mur-
muratione, quæ nihil prodest; &, in omnibus
gratias agite.* In vsum datæ sunt vobis be-
stia, immo & in seruitutem. Magnum do-
minium hoc, magnū est beneficium. Quan-
do pro eo, gratias egistis? Nocuerunt quan-
doque bestia? sapius profuerunt. Nocue-
runt bestia hominibus? sed nocentib⁹, sed
incautis, sed malo dignis nocuerunt. Agrè
fertis, si agros vestros deuastant apri? si in
segetes cerui intrant, & fata depascuntur?

Nū. 21. 6.

Sap. 1. 11.

1. Tsel-

sal. 5. 18.

Plin l. 15, si oleam lambendo capra linguâ contigerit, coegeritq; sterilefcere? si in vineam hœdus irrupit, si vitium palmites defoliat? Indignum esse putatis, vt damno vos afficiant animalia in vtilitatem creata? vt martes columbas jugulet? vt vulpes gallinam, lupus ouem auferat? vt vrsus equum, aut bouem occidat? vt scorpio filiolum percutiat? ob hæc talia iracundiam reprimere, & ad vos redire non potestis? Nimirum per ista vult vobis Deus ostendere, quo ipse in vos animo esse debeat, qui & ipsi longè peruicaciùs Domino vestro rebellatis. Nihil à vobis bestia, vos omnia à Deo accepistis: non ergo illæ vobis, sed vos Deo obligati estis. Longè igitur iustius ille de vobis; quàm vos de bestijs, conqueri potest ac dicere: *Filios enutriui & exaltavi, ipsi autem spreuerunt me.*

Isa. 1. 2.

§. II.

S. Ambrosius, li. 6. c. 4. Hecam.

Homines canibus ingratiore, leonibus feruiores, iniuste, contra bestias, queri. Quid de canibus loquar, ait S. Ambrosius, quibus insitum est natura quadam, referre gratiam, & sollicitas excubias, pro dominorum salute, pretendere. Quis non erubescat gratiam bene de se merentibus non referre, cum videt